

Bóg zawiera przymierze z Abrahamem

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie historii Abrahama i Izaaka;
- wyjaśnienie znaczenia przymierza z Bogiem;
- wskazanie na wartość wiary i zaufania Bogu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przedstawia podstawowe fakty z życia Abrahama;
- wyjaśnia, dlaczego Abraham opuścił dom rodzinny;
- wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte między Bogiem i Abrahamem;
- omawia znaczenie zaufania Bogu;
- wyjaśnia, jaki był cel wystawienia Abrahama na próbę;
- stwierdza, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy Mu bezgranicznie ufali;
- wskazuje konsekwencje wierności Bogu.

Pojęcia i postaci

Abraham, Izaak, Sara, przymierze.

Wartości

wiara, wierność, zaufanie Bogu, szczęście.

Metody i środki

rozmowa kierowana, miniwykład, list, rebus, praca z podręcznikiem; większe kartki papieru, flamastry.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Modlitwa do Anioła Stróża (Aniele Boży, stróżu mój).

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił opowiedzieć historię Abrahama; będę w stanie wyjaśnić, na czym polegało przymierze zawarte pomiędzy Bogiem i Abramem; będę wiedział, jakie jest znaczenie zaufania Bogu.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel zwraca się do uczniów z pytaniem, co sprawia, że są szczęśliwi. Następnie pyta, co uszczęśliwia ich rodziców lub inne osoby dorosłe. Na pewno pojawiają się odpowiedzi związane ze sprawami materialnymi, ale nauczyciel powinien dążyć do tego, aby w konsekwencji padła odpowiedź, że szczęściem dla rodziców są ich dzieci.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel prezentuje osobę Abrama. Wskazuje na to, gdzie mieszkał: miasto Ur, Mezopotamia, obecnie Irak. Był bogaty, miał liczne stada zwierząt, żonę, ale nie był szczęśliwy, bo nie miał potomstwa. Objawił się mu Bóg i wezwał go, żeby zostawił swoją ziemię i wyszedł do kraju, który Bóg dla niego przygotował. Bóg obiecał Abramowi, że uczyni go ojcem wielkiego narodu. Osoby, które znały Abrama, na pewno dziwiły się temu, co robił. On jednak zaufał Bogu i postanowił być mu wierny przez cały czas. Nauczyciel może w trakcie opowiadania przeczytać fragment z Pisma Świętego (Rdz 12, 1-3).

Metoda – list. Uczniowie indywidualnie, parami lub w grupach mają wyobrazić sobie, że są Abramem i opuszczają rodzinną ziemię. Ich zadaniem jest napisanie listu pożegnального do znajomych, w którym opowiedzą, co zamierzają, oraz wytłumaczą motywy swojej decyzji. Wybrani uczniowie czytają swoje prace, a nauczyciel sprawdza, czy w listach padło stwierdzenie, że to Bóg wezwał Abrama do opuszczenia domu swojego ojca i że obiecał mu błogosławieństwo. Jeżeli nie, nauczyciel uzupełnia wypowiedzi uczniów.

Metoda – miniwykład cd. Nauczyciel tłumaczy, że gdy Abram opuścił ziemię rodzinną, Bóg obiecał mu potomstwo i zawarł z nim przymierze. Nauczyciel wyjaśnia, czym jest przymierze, porównując je do umowy. Bóg obiecuje ziemię Kanaanu, błogosławieństwo i potomstwo, Abram natomiast ma być wierny Bogu i powinien zachowywać to przymierze. Bóg zmienia też imię Abrama na Abraham, a jego żony Saraj na Sara.

Z nami też Bóg zawarł przymierze. Nauczyciel pyta:

- A. Co Bóg nam obiecuje? (zbawienie, niebo, błogosławieństwo)
- B. Jakie są nasze zadania? (wierzyć Bogu, ufać Mu, postępować według Jego nauki)

Następnie nauczyciel podaje informacje o narodzinach Izaaka. Wyjaśnia radość, jaka towarzyszyła jego rodzicom. Gdy chłopiec dorósł, Bóg polecił Abrahamowi, by złożył Mu w ofierze syna. Nauczyciel w tym momencie przerywa opowiadanie i prosi uczniów, żeby zastanowili się i odpowiedzieli na pytania:

- A. Co mógł czuć Abraham?
- B. Co zdaniem uczniów powinien zrobić?

Nauczyciel wyjaśnia, że Bóg nie chciał śmierci dziecka, bo zawsze pragnie naszego dobra. Chciał wystawić Abrahama na próbę. Jeden z uczniów odczytuje fragment Rdz 22, 7-12.

Abraham jest dla nas wzorem zaufania Bogu. Ufał do tego stopnia, że nie zawahał się nawet poświęcić własnego syna. Nauczyciel przypomina, że z nami Bóg też zawarł przymierze i pragnie, abyśmy Mu ufali podobnie jak Abraham.

Metoda – rebus. Uczniowie w parach, grupach lub indywidualnie przygotowują rebus, którego rozwiązaniem ma być hasło: „Zaufaj Bogu”. Otrzymują duże kartki i flamastry (w przypadku braku tych pomocy mogą wykonać to ćwiczenie w zeszytach). Wybrani uczniowie prezentują swoje rebusy na forum klasy i w razie potrzeby wyjaśniają użyte symbole.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika.

Podsumowanie lekcji. Nauczyciel, zbierając wszystkie informacje z lekcji, tłumaczy uczniom, że Abraham jest dla nas wzorem wiary i zaufania Bogu. Bóg zawarł z Nim przymierze, obiecując kraj Kanaan oraz liczne potomstwo. Abraham nie odwrócił się od Boga nawet wtedy, gdy usłyszał żądanie, by złożył swojego jedynego syna w ofierze. Bóg nie chciał jednak śmierci dziecka, ale pragnął przekonać się, czy Abraham bezgranicznie Mu wierzy i ufa.

Modlitwa na zakończenie

Modlitwa z ćwiczenia 1.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- historia – dzieje Abrahama; życie ludów starożytnego Wschodu, różnica między politeizmem a monoteizmem;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (Abraham, przymierze).